

[Strøm.]

i særlig Grad virker paa den Gruppe Arbejdere, der betegnes som ufaglærte, og heri har Ministeren afgjort Ret. Selv om man inden for de faglærte Arbejders Rækker har stor Arbejdsløshed, er dette sikkert mere periodisk; og dertil kommer, at hvis en faglært Arbejder finder det haabløst at opnaa Beskæftigelse inden for sit eget Fag, da søger han over til de ufaglærte, over til Arbejdsmændene, kun for at finde det endnu mere vanskeligt at opnaa Beskæftigelse blandt dem.

Dette er efter min Mening hverken de faglærte eller de ufaglærte Arbejdere tjent med. Under almindelige Forhold, hvor Staten ikke griber ind ved Lovgivningsforanstaltninger til Fremme af Beskæftigelsen, maa dette vel gaa sin Gang efter de Regler, der bestaar imellem Fagene og Arbejdsløshedskasserne; men Statsministeren udtalte ved samme Lejlighed, at det ogsaa vilde være rimeligt at fremme en midlertidig Lovgivning, der tager Sigte paa at bringe de længst arbejdsløse Arbejdere Beskæftigelse, og jeg takker for dette Tilsagn. Ingen Medborger frister vel en mere kummerlig Tilværelse end disse saa daarligt stillede langvarigt arbejdsløse. Trods det, Arbejdsløsheden der vel ikke er saa stor, findes der langvarigt arbejdsløse ogsaa inden for de faglærte Arbejders Rækker.

Derfor vil jeg gerne henstille til den højtærede Socialminister, der skal forme et Lovforslag i den af Statsministeren skitserede Retning, at have det af mig nævnte Forhold mellem faglærte og ufaglærte Arbejdere i Erindring, saaledes at de Beskæftigelsesforanstaltninger, der iværksættes for langvarigt arbejdsløse ved Arbejdsløshedslovens eventuelle Bestemmelser om Medlemsskab i Arbejdsløshedskasser, ikke yderligere bringer de faglærte langvarigt arbejdsløse over til de ufaglærte og heller ikke hindrer dem i at deltage i Beskæftigelsesforanstaltningerne.

Dernæst takker jeg ogsaa den højtærede Statsminister for Udtalelsen om, at de Omraader af Sociallovgivningen, der under de herskende Forhold har vist sig mangelfulde, særlig Forholdet for Aldersrentenydere, vil blive taget op til Overvejelse med Revision for Øje. Et af de Omraader af Sociallovgivningen foruden Aldersrenteforsorgen, som Statsministeren nævnte, som jeg gerne vil henlede Socialministerens Opmærksomhed paa, er det Omraade, hvorunder Invalidere rentenyderne hører. „Aalborg Amtstidende“ havde den 9. Oktober

en redaktionel Artikel om dette Spørgsmaal, som jeg beder om Formandens Tilladelse til et kort Citat af. Bladet skriver:

„Naturligvis er der ret snævre Grænser for, hvad et Samfund kan yde til ulykkeligt stillede Invalidere, men det vilde dog sikkert være klogt og god Forretningsøkonomi at give Invaliderne saa meget i Understøttelse, at det offentlige ikke senere skal til at betale Læge og Medicin, Hospital og Tøj, fordi Understøttelsen har været saa ringe, at de er blevet underernæret og et let Bytte for Tuberkulose eller andre Sygdomme med socialt Præg. Desuden vilde det rent menneskeligt set være mere tiltalende.“

Ja, saadan staar der virkelig i „Aalborg Amtstidende“, og det kan jeg underskrive. Jeg har selv sagt noget lignende mange Gange, lige undtagen det om de snævre Grænser. Desværre har Partiet Venstre ikke hidtil været venligt, naar det gjaldt Smaaforbedringer af den nu bestaaende Invalidereforsorg. Jeg erindrer om det Lovforslag, der blev fremsat i sidste Rigsdagssamling, hvori der foresloges, at det særlige Tillæg for Invaliditet bevaredes ved Overgangen til Aldersrente. Partiet Venstre vilde ikke være med til Gennemførelsen af denne saa beskedne og rimelige Forbedring af Invalidere rentenydernes Kaar, og „Aalborg Amtstidende“ holdt sig ogsaa dengang fornemt tilbage. Men nu har man pludselig, i alt Fald i „Aalborg Amtstidende“, faaet et andet Syn paa Invalidere rentenydernes vanskelige Kaar.

Jeg nævner dette til Oplysning for Ministeren, fordi der nu tilsyneladende i Vestres Presse er ved at blive Forstaaelse af disse vanskeligt stillede Invalidere rentenyderes Levevilkaar. Jeg siger tilsyneladende — Ministeren skal selvfølgelig ikke regne med Velvilje fra den Side. Naar eventuelt Forslag foreligger, saa sadler man sikkert om igen, ogsaa i „Aalborg Amtstidende“. Men Invalidere forsorgen beder jeg altsaa ogsaa Ministeren have sin Opmærksomhed henvendt paa som et af de Omraader af Sociallovgivningen, der under de herskende Forhold har vist sig mangelfulde.

Jeg vil dernæst henvende mig til den højtærede Landbrugsminister med nogle Bemærkninger. Først en Tak for Lovforslaget om Grundforbedringslovens Forlængelse. Ingen Lovgivning har vel i større Udstrækning end denne medvirket til Fremskaffelse af forbedrede Levebetingelser og Beskæftigelse for Landets Arbejdere, samtidig med at den har medført betydelige